

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/116/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125205734
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:7125205734.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Elišky Har Tzvi a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa W. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky, zastúpenej v konaní Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny V., L. W. Č.. X, XXX XX V.Š., dieťa rodičov: matky U. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XA, V.- T., XXX XX V.-T., H. E.: F. X/A, V.-T. a otca: R. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXXX/XXB, V.-T., na návrh navrhovateľov: S. I., nar. XX.XX.XXXX a R. I., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom T. XXX/XX, XXX XX V., obaja právne zastúpení: JUDr. Jozefom Göblom, advokát so sídlom v Košiciach, Pytliacka 15, 040 01 Košice, v konaní úprave styku starých rodičov a maloletého dieťaťa, o odvolaní navrhovateľov proti rozsudku Mestského súdu Košice sp.zn. 12P/49/2025-120 zo dňa 02.10.2025, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Návrhom navrhovateľa doručeným súdu prvej inštancie 07.04.2025 žiadali, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by upravil styk s maloletou W. jedenkrát do mesiaca, a to vždy posledný víkend v mesiaci, a to od piatku od 16:00 hod. do nedele do 16:00 hod. Súčasne sa domáhali navrhovateľa aj totožného rozhodnutia vo veci samej.

K návrhu sa vyjadril otec maloletej zo dňa 14.04.2025. Uviedol, že s návrhom sa oboznámil a nemá voči nemu žiadne výhrady.

Matka sa k návrhu osobitne písomne nevyjadrila.

Kolízny opatrovník vykonal šetrenie 24.04.2025, zisťoval pomery na strane žiadateľov starých rodičov maloletej. Záverom k predmetu veci uviedol, že šetrením pomerov nezistil skutočností, na základe ktorých má súd neodkladným opatrením upraviť styk dieťaťa so starými rodičmi, kedy obaja navrhovateľa potvrdili, že sú toho času s vnučkou v kontakte a starí rodičia majú podaný aj návrh vo veci samej.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom pod sp.zn. 12P/49/2025 - 120 dňa 02. októbra 2025 rozhodol tak, že:

„I. Návrh navrhovateľov zamieta.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Súd prvej inštancie mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že návrh navrhovateľov ako osôb blízkych maloletému dieťaťu, ktorí toho času nežijú v spoločnej domácnosti s maloletým dieťaťom posúdil súd prvej inštancie a z vykonaného dokazovania a z výpovedí účastníkov ako aj úradu práce sociálnych vecí a rodiny mal za preukázané, že dochádza k stretávaniu sa navrhovateľov a maloletej. Zároveň vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby ktorýkoľvek z rodičov bránil stretávaniu sa starých rodičov s maloletou. Na základe týchto skutočností súd zamietol návrh starých rodičov na úpravu styku, nakoľko súd nemal za preukázané, že je potrebné styk starých rodičov a maloletej upravovať, keďže k styku starých rodičov a maloletej dochádza pravidelne. Zároveň nedoplnil dokazovanie v zmysle návrhu právneho zástupcu navrhovateľov znaleckým dokazovaním, keďže zo zisteného skutkového stavu mal súd preukázané, že starí rodičia a maloletá majú dobrý vzťah. Pokiaľ majú starí rodičia záujem o trávenie zvýšeného množstva času s maloletou, môžu o to kedykoľvek požiadať otca maloletého dieťaťa. Súd zároveň upustil od výsluchu otca, ktorý svoje súhlasné stanovisko s podaným návrhom uviedol vyjadrením zo dňa 14.04.2025. Zároveň súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia citoval príslušné ustanovenia zákona o rodine, konkrétne § 25 ods. 1 až 5 ako aj § 118 Občianskeho zákonníka a § 38 ods. 1, 2 CMP.

III. Odvolanie navrhovateľov a vyjadrenie účastníkov konania

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie sa odvolali navrhovatelia, pričom považujú rozsudok súdu prvej inštancie za nedostatočne odôvodnený, pričom uvedené odôvodnenie nespĺňa odôvodnenie súdneho rozhodnutia a odvolanie podávajú voči rozsudku vo výroku I. podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP. Čo sa týka vykonaných dôkazov majú navrhovatelia za to, že sa súd nimi dostatočne nezaoberal, v dostatočnom rozsahu ich vyhodnotil nesprávne, nedostatočne a dospel k nesprávnym záverom a nesprávnym skutkovým zisteniam. Konajúci súd neakceptoval návrh starých rodičov na vypočutie maloletej k návrhu a na nariadenie znaleckého dokazovania a vyhodnotenia znaleckého posudku z oblasti detskej psychológie. Ako dôvod odvolania vidia nesprávne právne posúdenie veci konajúcim súdom a zároveň prvostupňový súd vôbec nezohľadnil všetky uvádzané skutočnosti zo strany starých rodičov. Porušil zásadu rovnakého princípu účastníkov konania. Starí rodičia sú presvedčení, že došlo k porušeniu práva starých rodičov a maloletej zjavnou neodôvodnenosťou a arbitrárnosťou, svojvôľou súdu. Zároveň konajúci súd neakceptoval návrh starých rodičov na znalecké dokazovanie, nezabezpečil názor maloletej, konajúci súd sa nevysporiadal s námietkou starých rodičov, že nebola splnená výzva a povinnosť uložená zo strany konajúceho súdu, aby kolízny opatrovník najneskôr do 7 dní pred pojednávaním preveril pomery. Zároveň poukázali na článok 4 Civilného mimosporového poriadku, ako aj na ustanovenie § 38 ods. 1, 2 CMP. K jednotlivým dôvodom odvolania uviedli, že nebolo preukázané, že starí rodičia a maloletá majú dobrý vzťah. Napriek všetkému konajúci súd nevyhovel ich návrhu, pretože podľa názoru konajúceho súdu majú priestor stretávať sa s maloletou. Ďalej poukázali v odvolaní na to, že nebola splnená procesná podmienka k tomuto konaniu a rozhodnutiu nebola vypočutá W. a nebol zistený jej názor. Boli preverené pomery starých rodičov, ale názor maloletej sa nedozvedeli. Súd neakceptoval návrh starých rodičov na nariadenie znaleckého dokazovania. Matka neumožňuje starým rodičom stretávanie s maloletou, navyše matka maloletej ide ešte ďalej a snaží sa zakázať otcovi výkon rodičovských práv. Poukazujú na to, že úprava styku starých rodičov s vnučkou je nanajvýš aktuálna a akútna, synovi pomáhajú s W. kde môžu, nemajú problém s vedením domácnosti ako je pranie, žehlenie, kvôli otcovi a nezhodám rodičov teda otca a matky maloletej nevidia W.. Kým trpia ako starí rodičia čas plynie, matka maloletej býva v podnájme na T. ulici, tam sa nedostanú. Ďalej poukazujú na to, že nie sú si vedomí ich pochybenia, spoločne absolvovali rodinné výlety, podujatia, sviatky, počas siedmich rokov W. strávili s maloletou pomerne veľa času, venovali sa jej, bola s nimi, zabezpečovali maloletej servis, stravu, hygienu, hry. Kvôli problémom syna s matkou maloletej a hnevu jej matky sú oni ako starí rodičia diskriminovaní v stretávaní sa s maloletou. Poukázali na ustanovenie § 25 ods. 5 Zákona o rodine ako aj článok 3 Dohovoru o právach dieťaťa, pričom argumentovali tým, že príbuznými sa rozumejú aj starí rodičia. O obmedzení rodičovských práv rodičov môže súd vysloviť len z dôvodov uvedených v § 38. V zákone o rodine je záujem maloletého dieťaťa prvoradým hľadiskom, samozrejme, že účastník nemá právo, aby súd vykonal všetky jeho dôkazy, ale má právo navrhovať dôkazy. Ďalej argumentovali, že závažnejšie porušenia vidia vo svojvôli konajúceho súdu, rozpor v hodnotení, postupu, aplikácii a výklade práva. Súd nedal odpovede na všetky otázky k tomuto, na doplnenie uvádzajú, že rovnosť je v poskytnutí príležitosti, aby mal účastník možnosť uplatniť svoje procesné práva. Všetko uvedené predstavuje nie bežné pochybenie súdu a poukazujú opätovne na záujem dieťaťa, že v jej

danom prípade nebol zisťovaný, myslia si, že vzhľadom na preukázané je jasné, že vnučka ich má rada a že žiaden problém tam neexistuje. Čas, ktorý má stanovený syn na stretávanie s maloletou nechcú narúšať, majú tak málo času spoločného s vnučkou. Ak by sa zmenila úprava styku rodičov k dcére tak by sa zmenilo aj stretávanie s nimi. Z dôvodov a skutočností uvedených vyššie navrhujú odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že starí rodičia maloletej majú právo na styk s maloletou jedenkrát do mesiaca, a to vždy v posledný víkend v mesiaci, a to od piatku od 16:00 hod. do nedele do 16:00 hod. s tým, že starí rodičia maloletú vyzdvihnú v jej bydlisku v čase uvedenom a rovnako tam ju aj otcovi, respektíve matke maloletej odovzdajú v určenom čase. Ak sa odvolací súd nestotožní s ich návrhom, navrhujú napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, zároveň určiť, že ani jeden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. K podanému odvolaniu sa vyjadril otec maloletej R. I., a to podaním zo dňa 14.11.2025, ktorý argumentuje tým, že súhlasí s odvolaním navrhovateľov. Ich kontakt s dcérou W. je obmedzený. Navrhuje, aby odvolací súd rozhodol, že právo na styk majú starí rodičia s maloletou jedenkrát v posledný víkend v mesiaci od piatku od 16:00 hod. do nedele do 16:00 hod. starí rodičia maloletú vyzdvihnú v jej bydlisku v určenom čase a odovzdajú ju tam otcovi, matke maloletej v určenom čase, resp. rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Zároveň sa vyjadrila k odvolaniu aj matka maloletej W. podaním zo dňa 17.11.2025, ktorá argumentuje tým, že odvolanie je založené na účelových tvrdeniach v prospech otca maloletej dcéry. Navrhovatelia sa začali zaujímať o maloletú až po vynesení rozsudku vo veci 12P/120/2023 zo dňa 06.02.2025. Na doplnenie uviedla, že od októbra 2023 do 06.02.2025, respektíve do 05.08.2025 sa o maloletú W. navrhovatelia nezaujímalí, neprejavili o ňu záujem, ani jeden raz jej netelefonovali, pričom navrhovateľom nikdy nebolo bránené v styku s maloletou. Navrhovatelia podali návrh na neodkladné opatrenia a zároveň aj po zamietnutí návrhu na vydanie neodkladného opatrenia začali nepríjemne intenzívne telefonicky kontaktovať maloletú W., kedy volali opakovane niekoľkokrát denne. Matka zdôrazňuje, že už len nátlakové správanie sa otca malo na maloletú negatívny dopad, čo je zdokumentované aj v správe zo dňa 27.02. a 30.09.2025 doktorky Y.. C.. Navrhovateľom zo strany matky nebolo nikdy bránené v styku s maloletou W.. Navrhovatelia sú s maloletou v pravidelnom dennom kontakte. Tieto tvrdenia taktiež konštatoval aj konajúci súd. Dochádza k pravidelnému stretávaniu navrhovateľov s maloletou a žiaden z rodičov nebráni navrhovateľom styku s ich vnučkou. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti matka považuje odvolanie navrhovateľov za nedôvodné a účelovo konštruované. Navrhuje odvolanie navrhovateľov zamietnuť a potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Súčasťou vyjadrenia sú aj správy ohľadom vyšetrovaní dieťaťa maloletej W. z 27.02.2025 a 30.09.2025 u Y.. C..

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 12.11.2025 uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu a návrh navrhovateľov považuje za nedôvodný.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané v zmysle ustanovenia § 362 CSP oprávneným subjektom - účastníkmi konania, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané s poukazom na ustanovenie § 359 CSP proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP po konštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti v súlade s § 127 a 363 CSP a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom s poukazom na ustanovenie § 65 CMP a dôvodmi odvolania s poukazom na ustanovenie § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 329 ods. 1 CSP, kedy deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako bol vyvesený na úradnej tabuli súdu a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie a preto podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP napadnutý rozsudok ako vecne správny a zákonný potvrdil.

9. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia vo všetkých častiach napadnutého rozsudku bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Odvolací súd má za to, že dôvody, ktoré uviedol súd prvej inštancie v napadnutom

rozhodnutí sú presvedčivé a odvolacie dôvody, ktoré uvádzajú odvolatelia s ohľadom na zrušenie, resp. zmenu samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie ohľadom styku s maloletou W., sú dôvodné. K predmetným dôvodom sa jednoznačne vyjadril už súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení rozhodnutia, pričom tieto dôvody vyargumentoval a odvolací súd má za to, že samotné odvolacie dôvody neboli spôsobilé tomu, aby odvolací súd predmetné rozhodnutie zmenil, resp. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Súd prvej inštancie všetky dôvody, ktoré uvádzajú odvolatelia v odvolaní posúdil už v samotnom konaní a v odôvodnení svojho rozhodnutia sa týmito dôvodmi konkrétne zaoberal, pričom správne rozhodol o samotnom zamietnutí návrhu, nakoľko tento nebol dôvodný, pričom zo samotného konania bolo preukázané, že navrhovatelia ako starí rodičia majú možnosť stretávať sa s maloletou W. v dobe, kedy sa táto nachádza u svojho otca, resp. zo strany matky maloletej W. nie je bránené, aby sa uvedený styk starých rodičov a maloletej W. realizoval. Dôvody, ktoré uvádzajú navrhovatelia v odvolaní neboli žiadnym spôsobom preukázané, teda odvolací súd sa plne stotožnil s dôvodmi, ktoré uviedol súd prvej inštancie, nakoľko tieto vychádzali zo skutočného stavu konania a svoje rozhodnutie súd prvej inštancie aj náležite na základe správneho právneho záveru aj odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 1 CSP.

11. Súd prvej inštancie sa podľa odvolacieho súdu zároveň vyjadril ku všetkým podstatným okolnostiam podaného návrhu a všetky dôvody, ktoré uvádzali navrhovatelia v návrhu správne posúdil. Čo sa týka znaleckého dokazovania podľa názoru odvolacieho súdu uvedené dokazovanie nie je potrebné z dôvodu nehospodárnosti a bezúčelovosti v samotnom konaní o úprave styku starých rodičov a maloletého dieťaťa vôbec vykonať. Čo sa týka samotného vyjadrenia maloletej W. ani odvolací súd nepovažuje uvedené vyjadrenie maloletej za potrebné v danom konaní nakoľko v predmetnom konaní sa vyjadrili jednak rodičia maloletej, bola predložená správa Y. C. a zároveň vypovedali navrhovatelia, ktorí bezpochyby argumentovali tým, že bývajú na spoločnom pozemku rodinného domu na adrese, ktorý vlastní dcéra s manželom a ďalší dom je vo vlastníctve syna R., ktorý je vlastne otcom maloletej W.. Z uvedeného bezpochyby vyplýva, že ide o pozemok, ktorý je bezprostredný pozemku otca a starých rodičov maloletej W..

12. Kvôli sporom a nezhodám rodičov, teda otca a matky maloletej W., argumentovali tým, že nevidia W. oni ako starí rodičia, čo vlastne nepotvrdil ani syn, ale ani matka maloletej, teda ich nevesta. V správe kolízneho opatrovníka zo dňa 24.04.2025, ktorým bolo vykonané sociálne zisťovanie pomerov na strane žiadateľov, a to starých rodičov, vyplýva, že starí rodičia uviedli, že na podanom návrhu trvajú z dôvodov, ktoré tam uviedli a že nevideli maloletú 7 týždňov, keďže komunikácia s matkou je problémová. Od 16.04.2025 je vnučka v starostlivosti ich syna, otca a s vnučkou sú toho času teda v pravidelnom kontakte. Prakticky svojím vyjadrením si protirečili samotní navrhovatelia, keď uviedli, že sa 7 týždňov nevideli, avšak dňa 24.04.2025 potvrdili, že nakoľko sa nachádza vnučka od 16.04.2025 u syna, tak sú v pravidelnom kontakte, teda nastala situácia, že budú mať opäť prístup k vnučke po tomto termíne zamedzený, čo však nevyplývalo z tých skutočností, ktoré boli preukázané vyjadrením jednak otca maloletej W., ako aj matky.

13. Matka maloletého dieťaťa k predmetnému návrhu uviedla, že s týmto návrhom nesúhlasí, pretože nikdy nebránila W., ani starým rodičom, aby mohli byť spolu v kontakte. To, že maloletá W. 7 týždňov bola u matky bolo to z dôvodu, že situácia v rodine po tom ako otec dieťaťa na základe platného uznesenia o neodkladnom opatrení matke riadne a včas nevrátil maloletú, tak vlastne došlo, že matka bola na vyšetrení s maloletou u lekárky. Matka uviedla, že za celý čas, kedy bola W. u nej ju starí rodičia nekontaktovali, nedožadovali sa stretnutia s vnučkou a na základe toho sa matka dozvedela o vyznačení právoplatnosti rozsudku zo dňa 16.04.2025, odovzdala dieťa otcovi, nakoľko v rozsudku je upravený styk otca v nepárnom roku v čase veľkonočných sviatkov. Otec dieťa matke v sobotu nevrátil a podal na matku trestné oznámenie. Matka túto skutočnosť nahlásila 22.04.2025 na prokuratúru, medzitým došlo k vyznačeniu právoplatnosti na rozsudku a toho času nie sú rodičovské práva a povinnosti k dieťaťu upravené žiadnym platným rozhodnutím. Dieťa sa nachádza u otca, no matka má s ohľadom na všetky doteraz vykonané dokazovania obavu o dcéru. Otec dieťaťa s úradom osobne nekomunikuje iba prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

14. Čo sa týka ohľadom psychického vývinu maloletej W. dôrazne apeloval právny zástupca na matku prostredníctvom starých rodičov a právneho zástupcu otca, aby si boli vedomí toho, že svojej rodičovskej

zodpovednosti a vzájomných vzťahov sa pri zabezpečovaní výchovy a starostlivosti o maloletú W. majú starať obaja. Uznesením zo dňa 05.05.2025 súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.05.2025. Následne bolo vykonané pojednávanie 02.10.2025 za prítomnosti všetkých účastníkov navrhovateľa zotrvali na podanom návrhu, matka s podaným návrhom nesúhlasila, nakoľko starí rodičia vidia svoju vnučku každý týždeň. Kolízny opatrovník uviedol, že starí rodičia majú vytvorené vhodné podmienky na realizáciu styku, čo potvrdila aj maloletá v auguste, kedy uviedla, že spolu s ockom sa stretáva so svojimi starými rodičmi zo strany otca. Vzhľadom na uvedené aj kolízny opatrovník tento návrh považuje za nedôvodný a navrhol vykonať výsluchy u prítomných účastníkov.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vykonal všetky potrebné dôkazy na to, aby dospel k záveru, že predmetný návrh navrhovateľov je v súčasnej dobe bezpredmetný a tento je potrebné zamietnuť. S dôrazom na ustanovenie § 118 Občianskeho zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec, manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby seba navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú. Vykonané dokazovanie preukázalo súdu, že obaja navrhovatelia sú blízke osoby, sú to rodičia otca maloletej W., pritom starý otec vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že výpoveď starej matky je pravdivá, ich syn nebráni stretávaniu s ich vnučkou, naposledy bol s vnučkou včera, dnes ráno, keď išla do školy bolo to 5 minút. Na otázku súdu, aby starý otec odpovedal, prečo si vybral práve posledný víkend v mesiaci, k tomu starý otec uviedol, že im je to jedno kedy to bude, aspoň jeden deň by sa chceli venovať maloletej, lebo ich syn má jeden deň a pol dňa s dcérou tak, že jemu nechcú z toho jedného brať W. na ich styk. Oni ju nemôžu zobrať, lebo to je jeho čas na W., takže súd má z výpovedí účastníkov konania aj zo správy kolízneho opatrovníka za preukázané, že dochádza k stretávaniu s navrhovateľmi a maloletou, takže zároveň aj vykonané dokazovanie nepreukázalo, aby ktorýkoľvek z rodičov bránil stretávaniu sa starých rodičov a maloletou.

16. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie vykonal dostatočne rozsiahle dokazovanie na to, aby si overil, či k samotnému stretávaniu sa maloletej W. s navrhovateľmi ako starými rodičmi zo strany otca dochádza, či bránia rodičia v stretávaní sa maloletej so starými rodičmi. Uvedené bezpochyby preukázalo, že v styku s maloletou nebránia rodičia a takisto aj starý otec na pojednávaní potvrdil, že s maloletou sa videl, dôvodom samotného podaného návrhu je to, že časový rozsah stretávania nie je podľa starých rodičov dostatočný a že s vnučkou sú málo. Ide len o ich subjektívny názor.

17. Odvolací súd s poukazom na všetky skutočnosti, ktoré boli v konaní preukázané má za to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci, vyvodil z neho k tomu prislúchajúce skutkové závery a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie vyhodnotil všetky zákonné kritériá rozhodné pre stanovenie správneho rozsahu styku maloletej W. so starými rodičmi ako navrhovateľmi, ako aj rozhodnutie o samotnej realizácii styku a návrh súd prvej inštancie ako nedôvodný zamietol. Pritom sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením samotného rozhodnutia ako aj s právnym názorom súdu prvej inštancie a v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP svoje rozhodnutie súd prvej inštancie aj náležite odôvodnil a odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP poukazuje na obsah napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zdôrazňuje, že z obsahu ustanovenia § 25 ods. 5 Zákona o rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa s blízkymi osobami, nie musí.

18. V kontexte uplatnených odvolacích námietok zo strany navrhovateľov ako starých rodičov a nesúhlasu so skutkovými zisteniami ako aj tým, že súd prvej inštancie nevykonal znalecké dokazovanie, nevypočul maloletú, je odvolací súd toho názoru, že postačovali všetky vykonané dôkazy na to, aby dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrh navrhovateľov je v súčasnej dobe nedôvodný, bezpredmetný, pretože k styku maloletej so starými rodičmi ako navrhovateľmi momentálne dochádza, k jeho intenzite sa nevyjadroval vzhľadom ku rodinnej situácii. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že počas celého konania pred súdom prvej inštancie k porušeniu práv navrhovateľov - starých rodičov nedošlo. Títo boli vypočutí a počas konania svoje práva hájili prostredníctvom právneho zástupcu.

19. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že na strane maloletej W. v súčasnej dobe nie je potrebné zákonnou formou upraviť styk so starými rodičmi, nakoľko k tomuto dochádza bez toho, aby bránili v styku jej rodičia, ktorí v súčasnej dobe majú medzi sebou problémy.

20. K námietkam odvolateľov odvolací súd argumentuje tým, že odvolacie dôvody neboli spôsobilé tomu, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, tak ako to žiadajú navrhovatelia v odvolaní, resp. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Nakoľko odvolací súd nezistil dôvod na predmetnú zmenu, resp. zrušenie, predmetné rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP ako vecne správne a zákonné potvrdil.

22. Zároveň odvolací súd rozhodol aj o trovách odvolacieho konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3 : 0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).